

Warszawa, dnia 9 maja 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1360/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Katarzyna Pawelec

po rozpoznaniu dnia 9 maja 2018 r.

sprawy M. S. (1) syna S. i C. ur. (...) w W.

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 29 sierpnia 2017 r. sygn. akt II W 38/17

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych.

VI Ka 1360/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29 sierpnia 2017 r. w sprawie IIW 38/17 M. S. (1) został uznany winnym popełnienia czynu z art. 86§1 kw. Opisanego w części dyspozytywnej wyroku i na podstawie w/w przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 złotych; na podstawie art. 118§1 kpsw. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 220 zł.

Wyrok ten na zasadzie art. 103 §2 i §4 w zw. z art. 105 kpsw zaskarżył w całości obrońca obwinionego.

Zarzucił wyrokowi błędy w ustaleniach faktycznych oraz szereg uchybień przepisów postępowania opisanych w apelacji. W konkluzji autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego nie jest zasadna i przez to nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził wszystkie dostępne mu w tej sprawie i możliwe do przeprowadzenia dowody. Oceny ich dokonał nie wychodząc poza ramy art. 7 jak i 5§2 kpk. Na podstawie zaś tak ocenionych dowodów trafnie zrekonstruował stan faktyczny w sprawie.

Sąd oparł owe ustalenia o zeznania pokrzywdzonego L. L., do czego miał pełne prawo pod warunkiem uzasadnienia takiego stanowiska. W tej sprawie Sąd I instancji wyczerpująco wyjaśnił, dlaczego dał wiarę temu dowodowi osobowemu wskazując na dowody i osobowe i nie osobowe potwierdzające prawdziwość owych zeznań i związane z

nimi w logiczną całość. Nie pozostawała poza zainteresowaniem Sądu teza obwinionego jakoby pokrzywdzony, chciał rzekomo dokonać naprawy swojego samochodu fałszywie obciążając go. Jak wynika z uzasadnienia wyroku taką wersję Sąd wykluczył wskazując logicznie, dlaczego dokonuje takiej konkluzji tej wersji zdarzenia. Tak dokonanej ocenie nie sposób zarzucić wyjście poza ramy art. 7 kpk.

Nie doszło też do naruszenia dyspozycji art. 410 kpk. z uzasadnienia, bowiem wyroku nie wynika by Sąd pominął w swej ocenie jakikolwiek dowód, odniósł się, bowiem wbrew twierdzeniom autora apelacji zarówno do wyjaśnień samego obwinionego jak i jego żony świadek M. S. (2).

Nie jest też zasadnym zarzut obrazy przepisu art. 5§2 kpk. Przypomnieć trzeba, iż jeśli chodzi o tak zwane wątpliwości, to takowe winien mieć Sąd orzekający, nie zaś skarżący. Z uzasadnienia wyroku nie wynika by Sąd takie wątpliwości na podstawie przeprowadzonego materiału dowodowego miał, a następnie interpretował je na niekorzyść obwinionego.

Odnosząc się do orzeczonej kary stwierdzić trzeba, iż jest ona stosunkowo surowa biorąc pod uwagę okoliczności czynu, niemniej nie jest rażąco niewspółmiernie surowa w rozumieniu art. 438 pkt.4 kpk.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118 kpsw.